

Arrest

nr. 151 834 van 4 september 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 7 januari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 november 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 januari 2015 met refertenummer X.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN BELLINGEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 7 mei 2014 een aanvraag in van een verblijfskaart van een burger van de Unie, (bijlage 19ter).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) nam op 6 november 2014 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoekster werd hiervan op 8 december 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 07.05.2014 werd ingediend door:

Naam: D.(...)

Voorna(a)m(en): M.(...)

Nationaliteit: Turkse

Geboortedatum : (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Op datum van 07.05.2014 diende betrokkene bij de gemeente een aanvraag gezinshereniging in functie van haar Belgische echtgenoot D.(...) H.(...).

Overwegende dat betrokkene reeds een aanvraag gezinshereniging deed bij de Belgische diplomatieke post te Ankara dd. 22.05.2013. Ter staving van deze aanvraag werd een buitenlandse huwelijksakte voorgelegd waaruit blijkt dat betrokkenen op 16.04.2013 in Turkije in het huwelijk zijn getreden.

Overwegende dat de Dienst Vreemdelingenzaken op datum van 14.10.2013 deze visumaanvraag weigerde overeenkomstig het advies van het parket van 8.10.2013 om het afgesloten buitenlandse huwelijk niet te erkennen (zie voor die concrete motivatie de weigeringsbeslissing van 14.10.2013 betreffende de visumaanvraag), kan heden uiteraard evenmin het verblijfsrecht worden ontleend aan het niet erkende huwelijk.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd.

Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat hij/zij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Minister/Burgemeester een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981."

2. Over de rechtspleging

2.1. Door toedoen van de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 werd in artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) opnieuw het begrip "synthesememorie" ingevoerd.

2.2. Ambtshalve dient echter te worden opgemerkt dat de door verzoekster ingediende synthesememorie niet voldoet aan de vereisten die door artikel 39/81 van de vreemdelingenwet worden gesteld. Deze bepaling luidt immers als volgt:

"De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen :

- 39/71;

- 39/73, § 1;

- 39/73-1

- 39/74;

- 39/75;

- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzaken de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/3 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

- 39/77, §1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de nota met opmerkingen wordt, indien de originele nota is ingediend bij aangetekende brief of per bode met ontvangstbewijs, binnen dezelfde termijn een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van

de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de syntheseseminarie en indien de verzoekende partij wordt bijgestaan door een advocaat, wordt binnen de in het vijfde lid bepaalde termijn om een syntheseseminarie in te dienen, een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden. De griffie maakt uitdrukkelijk melding van dit voorschrift op de in het derde lid bedoelde kennisgeving.

Indien de verzoekende partij tijdig een syntheseseminarie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen syntheseseminarie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid."

2.3. De syntheseseminarie is, op een aantal herformuleringen na, een letterlijke weergave van het gedinginleidend verzoekschrift.

2.4. Ter terechtzitting wordt de aanwezige raadvrouw erop gewezen dat de syntheseseminarie geen samenvatting bevat zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet. De raadvrouw van verzoekende partij verklaart dat ze haar middelen niet korter kon formuleren en dat ze daarom al het noodzakelijke heeft hernomen. Zij stelt bovendien dat zij werd uitgenodigd om een syntheseseminarie in te dienen, waardoor zij hiertoe verplicht werd, ondanks het feit dat de verwerende partij geen nota met opmerkingen had opgesteld.

2.5. Verzoekster bevestigt aldus dat haar syntheseseminarie geen samenvatting van de middelen bevat. Aangezien er door de verwerende partij geen nota met opmerkingen werd ingediend gaat de reproductie van haar middel niet gepaard met een werkelijke repliek op de argumentatie van de verwerende partij. Bijkomend wijst de Raad erop dat de raadvrouw van verzoekster perfect de mogelijkheid had om negatief te antwoorden op de uitnodiging van de griffie om een syntheseseminarie neer te leggen, waardoor de procedure wordt voortgezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

2.6. De Raad besluit dat de syntheseseminarie niet voldoet aan de vereisten die door de wet worden gesteld. Conform de rechtspraak van de Raad van State geldt in dit geval niet de sanctie van het verlies van het vereiste belang uit artikel 39/81, zesde lid, van de vreemdelingenwet (RvS 27 maart 2014, nr. 226 907), maar kan de Raad, na te hebben vastgesteld dat de syntheseseminarie niet voldoet aan de vereisten van artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet niet anders dan het beroep tot nietigverklaring verwerpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN